

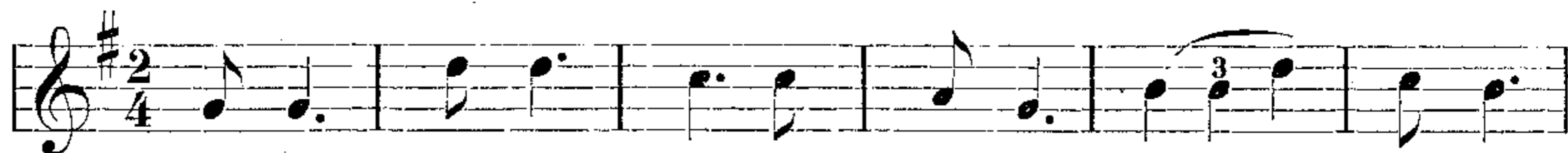
Ja zостала sem sama
jako ta hrdlička,
co po poli létá,
hledá si párníčka.

Ja zостала sem sama
jako hruška v poli,
s kerěj hrušky opadnú,
ej kerá sama stojí.

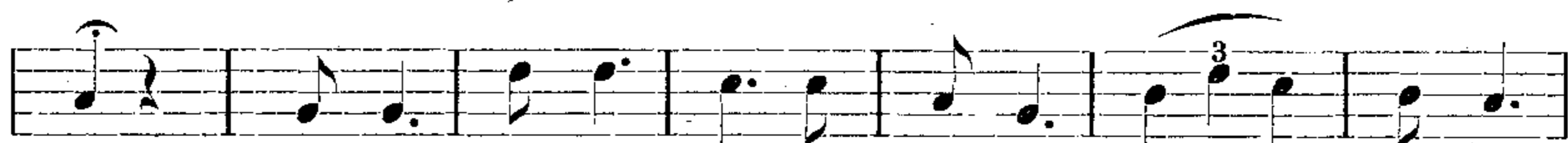
289.

Mírně.

Z Velké.

Ej jak ty mo - žeš po - čú - vat to moje vzdychá -

ní šak ťa mo - sí sr - dce bo - let za tvé mi - lo - vá -

ní žes tak fa - leš - ný býł a mñas tak o - ši - díł,

by - la bych pro ťa u - mre - la, jak sa s ně za - lú - bíł.

Ej jak ty možeš počúvat
to moje vzdychání,
šak ťa može srdce bolet
za tvé milování,
že's tak falešný býł
a mña's tak ošidíl,
byla bych pro ťa umrela,
jak sa's ně zalúbíl.

Dyž sem já k vám chodívával,
chodívalo nás pět,
nikdy nechtěla's povědět,
kerého budeš chtět:
Juru lebo Jana,
lebo kamaráda,
nikdy nechtěla's povědět,
kerého máš ráda.

A já sem ti povídala,
že teba najradši,
ja že sa ně zalúbily
tvoje černé oči:
Vy černé očenska,
vy ně moc škodíte,
že kde koho uvidíte,
každého lúbite.